

мольця, Генеральним секретарем — проф. О. О. Коструба — завідуючого відділом спортивної та ба-

летної травми Інституту травматології та ортопедії НАМН України.

III МІЖНАРОДНИЙ КОНГРЕС З ІНФУЗІЙНОЇ ТЕРАПІЇ (Київ, 6-7 жовтня 2016 р.)

У роботі конгресу взяли участь близько 2,8 тис. медичних працівників з усіх регіонів України, а також фахівці з Азербайджану, Білорусії, Грузії, Казахстану, Молдови, Німеччини, Польщі, Таджикистану, Узбекистану.

Наукова програма конгресу була присвячена актуальним проблемам інфузійної терапії.

- Сучасні досягнення і принципи інтенсивної інфузійної терапії.
- Актуальні питання інфузійної терапії у різних галузях медицини:
  - на етапах медичної евакуації поранених,
  - у терапії болю,
  - у терапії інтоксикаційного синдрому,
  - при корекції порушень мікроциркуляції,
  - при сепсисі та критичних станах.
- Інфузійна антибіотикотерапія.
- Клінічна, експериментальна і виробнича трансфузіологія.
- Посттрансфузійні побічні реакції та ускладнення інфузійної терапії.

Інфузійна терапія в даний час є одним з найважливіших лікувальних заходів, покликаних вирішувати широке коло медичних завдань. Жодна з сучасних методик інтенсивної терапії і реанімації не обходиться без застосування інфузії. Тому не дивно, що конгрес об'єднав у своїй роботі фахівців понад 30 різних галузей медицини. За два дні плідної роботи було заслухано близько 60 доповідей.

Великий інтерес викликала відкрита дискусія «Використання цільної крові: за і проти». Після її закінчення в ході обміну думками учасники досягли консенсусу в тому, що, не дивлячись на нові підходи до застосування компонентної гемотерапії, питання про використання прямого переливання крові залишається дискусійним і потребує міждисциплінарного обговорення трансфізіологами, анестезіологами та іншими фахівцями.

У 2013 р. значний резонанс в експертному середовищі викликали висновки, викладені у дослідженнях, на підставі яких Комітет з оцінки ризику Європейського агентства з лікарських засобів (EMA) рекомендував призупинити дію реєстраційних посвідчень для розчинів, що містять гідроксиетилкрохмаль для всіх показань, а американська FDA вимагала внести в інструкції із застосування гідроксиетилкрохмалю жорсткі обмеження. Тому, до

сьогодні питання оцінки співвідношення ризик/користь препаратів гідроксиетилкрохмалю при деяких нозологіях і станах залишається відкритим і потребує обговорення фахівців.

Вперше в рамках конгресу з інфузійної терапії проходила секція для медичних сестер, яку відвідали близько 800 учасників. Доповіді, представлені до уваги слухачів, містили як теоретичні відомості про водно-електролітний баланс, види інфузійних препаратів, так і практичні рекомендації щодо тактики поведінки медичної сестри при гемотрансфузіях, реанімаційних заходах. Особливу увагу приділили важливим аспектам безпеки медсестер і пацієнтів при проведенні інфузійної терапії, контролю успішності та результативності проведеної інфузії.

Після теоретичної частини секції були проведені три майстер-класи, на яких учасники отримали практичні навички, мали можливість ознайомитися і попрацювати із тренажерами для установки інфузійних канюль, інфузійними насосами, ляльками-моделями для проведення реанімаційних заходів та іншими інструментами.

У резолюції конгресу відзначено за необхідне проведення низки заходів.

1. Прискорити підготовку та затвердити клінічні Протоколи (стандарты, настанови) надання лікувально-діагностичної допомоги пацієнтам, що постраждали при проведенні військових дій та при ліквідації наслідків стихійних лих та катастроф, зокрема з врахуванням рекомендацій щодо раціональної інфузійної терапії та застосування компонентів препаратів крові та, у виняткових випадках, цільної крові.
2. Розробити та затвердити нормативно-правові акти щодо регламентації діяльності установ і закладів служби крові, стандартів якості та їх контролю відповідно до сучасних вимог.
3. Продовжити розробку, впровадження у виробництво і клінічну практику нових інфузійно-трансфузійних препаратів на основні гідроксиетилкрохмалю, модифікованого желатину, збалансованих кристаллоїдів та багатокомпонентних препаратів поліфункціональної дії, нових інфузійно-трансфузійних засобів.

4. У хворих в станах, що супроводжуються гострою гіповолемією, використовувати сучасні розчини гідроксигетильованих крохмалів третього-четвертого покоління та препарати «малооб'ємної» інфузійної терапії. При цьому, необхідно продовжити дослідження впливу розчинів гідроксигетилкрохмалу, модифікованого желатину, декстранів та багатоатомних спиртів на систему гемостазу, функцію нирок, печінки, імунну та інші системи організму.
5. Для проведення парентерального харчування використовувати сучасні препарати сумішей амінокислот, ліпідів, а також комбіновані вуглеводні препарати.
6. При застосуванні інфузійної антибіотикотерапії обов'язково враховувати результати чутливості мікроорганізмів до антибіотиків. Обмежити профілактичне застосування антибіотиків широкого спектра пацієнтам без показань до антибіотикотерапії.
7. Створити запаси інфузійних засобів у кожній лікарні первинного рівня надання медичної допомоги. Забезпечити необхідним набором препаратів лінійні та спеціалізовані бригади швидкої медичної допомоги.

ХІІІ З'ЇЗД ПЕДІАТРІВ УКРАЇНИ “АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПЕДІАТРІЇ” (Київ, 11-13 жовтня 2016 р.)

У роботі з'їзду взяли участь понад 1300 учасників — провідних вітчизняних вчених та наукових працівників (професорсько-викладацький склад профільних кафедр вищих навчальних закладів України, установ НАМН України, які працюють в галузі педіатрії), організаторів охорони здоров'я (головних позаштатних спеціалістів із педіатрії, неврології, хірургії, психіатрії, сімейної медицини, управлінської охорони здоров'я облдержадміністрацій), практикуючих дитячих лікарів (педіатрів, неврологів, хірургів, анестезіологів, лікарів сімейної медицини).

Наукова програма була присвячена таким актуальним питанням педіатрії:

- сучасні стратегії щодо гострих респіраторних захворювань;
- лікування загострень бронхіальної астми у дітей; роль лікаря первинної ланки у попередженні епідемії грипу;
- формування здорового травлення та нормальної мікрофлори шлунково-кишкового тракту у дітей раннього віку;
- диференційований підхід до лікування автоімунного гепатиту у дітей;
- функціональний стан печінки у дітей із загальними захворюваннями шлунково-кишкового тракту та різними варіантами поліморфізму генів детоксикації;
- актуальні питання та стратегія розвитку паліативної допомоги дітям;
- шляхи підвищення ефективності антибактеріальної терапії в клінічній пульмонології;
- сучасний погляд на імуномодуючу дію пробіотиків; оптимізація терапевтичної

тактики при гострих тонзилофарингітах у дітей;

- онкологічні проблеми в медицині дитинства;
- значення малих серцевих аномалій у дітей старшого шкільного віку;
- актуальні питання психосоматики, медичної психології, дитячої психіатрії та психотерапії в педіатрії;
- актуальні питання нефрології дитячого віку.

В рамках з'їзду був проведений майстер-клас за темою “Патогенетичні підходи до терапії гострих захворювань дихальних шляхів у дітей” та прочитано 2 лекції на тему: “Порушення церебро-інтестинальної взаємодії: Термінологія нова, проблема давня” (В. Г. Майданник, Національний медичний університет ім. О. .О. Богомольця) і “Порівняльний аналіз інформативності сучасних біомаркерів розвитку сепсису у дітей” (Л. В. Пипа, М. М. Мургіна, Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова).

У резолюції делегати з'їзду вважають необхідним проведення таких заходів:

1. Звернутися до Кабінету Міністрів України про необхідність розробки Державної профілактичної програми “Здоров'я дитини — старт на все життя” на 2017-2022 рр.
2. У містах України та населених пунктах зі значною чисельністю дитячого населення зберегти педіатричну систему, а в сільській місцевості залишити комбіновану систему надання медичної допомоги дітям в первинній ланці охорони здоров'я.